Magyar Örökség-díjat kapott

Mécs László költészete

2011. június 18-án Budapesten, a Magyar Tudományos Akadémia Dísztermében hatvanharmadik alkalommal osztották ki a Magyar Örökség és Európa Egyesület Bírálóbizottságának döntése alapján a Magyar Örökség-díjat.

A díj megalapítói szabályzatban rögzítették: „... az elmúlt negyven-ötven esztendőben a magyar történelemnek olyan alkotó személyiségei merültek feledésbe, és kerültek ki ezáltal a nemzeti emlékezetből, akik alapvetően meghatározták a 19. és 20. századi Magyarország fejlődési irányát ... Ezeket a személyiségeket, életműveiket szinte elő kell bányászni a feledés mélységeiből, hogy példaként lehessen őket a mai nemzedék elé állítani. Ez a történelmi oka annak, hogy bizottságunk számos esetben jutalmaz Magyar Örökség-díjjal már nem élő személyeket vagy egykor működött intézményeket..."

A Magyar Örökség díj azért képvisel valódi értéket, mert független a mindenkori kormányzattól, pártoktól, nem jár pénzdíjjal, kimondottan erkölcsi elismerést jelent. Odaítélése állampolgári javaslatok alapján történik, a bírálóbizottság a beérkezett javaslatok figyelembevételével titkos többségi szavazattal dönt a díjazásra érdemes személyekről.

2009. november 11-én a Nagykaposon működő Apáti Polgári Klub civil szervezet azzal a javaslattal fordult a Magyar Örökség-díj Bírálóbizottságához, hogy Mécs László felvidéki magyar költő számára szíveskedjenek megítélni a Magyar Örökség kitüntető címet. A kérelem indoklása:

„Mécs László (1895-1978), a két világháború közötti időszak egyik prominens és közkedvelt költője, a szlovenszkói magyar irodalom meghatározó egyénisége volt. A trianoni békediktátum okozta új társadalmi viszonyok közepette lett a felvidéki magyarság költője és szószólója. 1920-tól tíz éven keresztül premontrei plébánosként működött városunkban, Nagykaposon. Ekkor jelent meg első verseskötete Hajnali harangszó címmel. Verseinek két fő motívuma: az ezreket sújtó szegénység gondja és az új államhatárok közé szorított magyarság életfeltételeinek jobbítása, erkölcsi és szellemi felemelkedése. Híres volt szociális érzékenysége. Lírájával a megbékélést hirdette, mely nem volt azonos a többségi nemzetbe való beolvadással, testvériségre szólított magyarokat, szlovákokat és másokat. A háborútól meggyötört emberek őszinte megbékélését óhajtotta. A felvidéki magyarság megértette verseinek üzenetét. Idővel a magyar nyelvterület legünnepeltebb költője lett, Tinódi örökösének vallva magát kesergett a magyarok nemzeti és vallási széthúzása felett.

Sajnálatos, hogy Mécs László és költészete 1945 után egyre inkább háttérbe került, és mai napig sem foglalta el méltó helyét az egyetemes magyar irodalomban.

Javaslatunkat megismételve, azt szíves figyelmükbe ajánlva, tisztelettel:

Demjén Béla,
az Apáti Polgári Klub elnöke."

A javaslathoz csatlakozott a Nagykapos és Vidéke Társulás, valamint más civil- és egyházi szervezet Királyhelmecről.

A június 18-i díjátadás sorrendben harmadik kitüntetettje Mécs László költészete volt. A kivetítőn megjelent Mécs arcképe: a fiatal pap és a már megöregedett, bölcsességet árasztó költő. Hangfelvételről a Nemzet Színésze, Sinkovits Imre előadásában hangzott el a „Vadócba rózsát oltok" c. vers.

Az ünnepélyes díjátadás laudátora Dr. Korzenszky Richárd lelkipásztor, a Tihanyi Bencés Apátság perjele volt. Az oklevelet és az aranyjelvényt a Gödöllői Premontrei Perjelség előljárója vette át. Mécs László nevét beírták az Aranykönyvbe, a „Magyarság Láthatatlan Szellemi Múzeumába" bekerült Mécs László költészete.

Az ünnepélyes díjátadón jelen volt Dr. Herczegh Gézáné, aki a kezdetektől szívén viselte a díjazás sorsát. Az egykori nagykaposiak, Dr. Skultéty Csaba és Mikolay Imre is helyet kaptak a meghívottak között.

Dr. Korzenszky Richárd laudációját a következő gondolatokkal zárta: „A harmincháromm éve már a pannonhalmi kriptában nyugvó Mécs Lászlónak van ma is időszerű üzenete. Örökségét elfelejtenünk nem szabad. Aki ebben az összezavarodott világban útmutatást keres, vegyen kézbe bátran egy Mécs-kötetet. Tiszta, igaz értékrendet talál. Nem csak az idősebbeket szólítja meg. A fiatalabbakat is hozzásegíti, hogy rádöbbenjenek, vannak magyar sorskérdések. Határon innen és határon túl egyaránt."

Mintegy a záró gondolat folytatásaként, szeptember 17-én a Mécs László-napok alkalmából Nagykaposra látogat Magyarország előző köztársasági elnöke, Sólyom László. Az együttgondolkodás tehát folytatódik Nagykaposon, ahol Mécs László tíz éven keresztül a szavak erejével, tisztességgel szolgálta népét.

Demjénné Kovács Erna

Egy ravatalozó, két temetkezési szolgáltató, három temető

De hogyan tovább???

Ez év január 1-jével érvénybe lépett temetkezési törvény pontosabb leírást ad azokról a szolgáltatásokról, melyekre az elhunytnak illetve hozzátartozóiknak joga van. Kiemeli és megerősíti azt a jogot, hogy a hozzátartozók szabadon válasszanak temetkezési szolgáltatót. A temető fenntartójának kötelessége biztosítani a hozzátartozók által választott szolgáltató számára a szabad belépést és a temetési szertartás lefolytatását. A törvény értelmében a nagykaposi köztemetőkben a temetkezéshez szükséges szolgáltatásokat (a szertartás igénylése, szállítás, stb.) bármelyik engedéllyel rendelkező vállalkozó végezheti az elhunyt hozzátartozóinak kívánsága szerint, a temetői szolgáltatásokat viszont (ásási munkálatok, exhumálás, temetői nyilvántartás vezetése, stb.) csak a Városi Hivatal végzi majd.

Temetkezési szolgáltatásokat a városban két engedéllyel rendelkező vállalkozás látja el, de a törvény értelmében a hozzátartozók fordulhatnak bármely más településen működő, természetesen megfelelő engedéllyel rendelkező céghez vagy magánvállalkozóhoz is.

Így bővülnek a választási lehetőségek a lakosság számára.

Részletesebb útbaigazításért kérjük, forduljanak bátran Ing. Óváry Ferdinándhoz a 0915-960-253-as telefonszámon vagy személyesen a Városi Hivatalban.

-red-